

„ i ie ind de acolo, a plecat Iisus în p r ile Tirului i ale Sidonului. i iat o femeie cananeianc , din acele inuturi, ie ind striga, zicând: **Miluie te-m , Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este r u chinuit de demon. El îns nu i-a r spuns nici un cuvânt; i apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Sloboze te-o, c strig în urma noastr . Iar El, r spunzând, a zis: Nu sunt trimis decât c tre oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajut - m . El îns , r spunzând, i-a zis: Nu este bine s iei pâinea copiilor i s-o arunci cânilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar i câinii m nânc din f râmiturile care cad de la masa st pânilor lor. Atunci, r spunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credin a ta; fie ie dup cum voie îi. i s-a t m duit fiica ei în ceasul acela.” (Matei 15, 21-28)**

Descoperind ucenicilor S i marea credin a femeii cananeence, Mântuitorul i Înv torul Iisus Hristos o prezint pe aceasta ca fiind un dasc l pilduitor pentru to i oamenii. Ce a înv at Biserica de la această femeie cananeence ? Mai întâi, iubirea milostiv fa de oamenii care sufer. Ea se ruga, zicând: "Miluie te-m , Doamne..., fiica mea este r u chinuit de diavol" (Matei 15, 22). Deci, femeia nu zicea: "Doamne, miluie te pe fiica mea!", ci "Miluie te-m !", adic "Ai mil de mine!". De ce? Pentru c ea s-a identificat pe deplin cu suferin a fiicei sale i devenise glasul fiicei sale care nu se mai putea ruga, întrucât era posedat de un demon.

Iat de ce rug ciunea ei, "Miluie te-m , Doamne" sau "Doamne, miluie te-m !", a devenit rug ciunea cea mai scurt i cea mai frecvent a Bisericii, adic rug ciunea ritmic a Bisericii sau respira ia spiritual a ei ca Trup tainic al lui Hristos Cel Înviat, plin de Duh Sfânt. De fapt, această rug ciune este, în acela i timp, cea mai concentrat i cea mai cuprinz toare rug ciune a Bisericii, deoarece mila lui Dumnezeu înseamn iubirea Lui smerit , multmilostiva i atotbuna, vindec toare i mântuitoare pentru to i oamenii.

În femeia cananeeanca din Evanghelia de ast zi vedem o prefigurare a Bisericii lui Hristos, care se roag pentru to i oamenii afla i în boal i în nevoi. Niciodat Biserica nu se roag doar pentru sine, ci i "pentru pacea a toat lumea", "pentru îmbel ugarea roadelor p mântului", "pentru vremuri cu pace", pentru cei bolnavi, pentru cei robi i, pentru cei în necazuri i în nevoi. Biserica invoca harul s u ajutorul lui Dumnezeu pentru întreaga lume, deoarece lumea întreg a fost creat i exist prin mila sau iubirea milostiv a lui Dumnezeu. Din rug ciunea femeii cananeence pentru fiica ei în elegem cât de mare este puterea rug ciunii fiec rui credincios pentru cei care se afla în suferin , "pentru cei care nu tiu, nu vor sau nu mai pot s se roage pentru ei în i i", dup cum spunea vrednicul de pomenire Justinian, Patriarhul României, în timpul regimului comunist.

i ast zi este mare nevoie de rug ciune pentru al ii, nu numai pentru noi în îne; mai ales rug ciune pentru oamenii care se afla în suferin , "pentru tot sufletul nec jît i întristat", cum se spune în rug ciunile noastre biserice ti. Maica Domnului Rug toarea (Oranta) este icoana Bisericii în stare de rug ciune, pentru c ea este "iubire cu smerenie pentru cei pe care nu îi mai iube te nimeni", cum se spune în rug ciunea final din Acatistul Bunei-Vestiri. Ca atare, Biserica în totalitatea ei trebuie s fie iubire cu smerenie sau iubire smerit i milostiv , mai ales pentru cei pe care nu îi mai iube te nimeni sau nu mai au pe nimeni care s -i ajute.

A adar, din Evanghelia de ast zi înv m c fiecare om care se apropie de Iisus Hristos, în stare de credin , smerenie i rug ciune, va fi ascultat de El, mai ales când acesta se roag pentru cei care nu se mai pot ruga pentru ei în i i. Un astfel de om milostiv i rug tor va sim i bucuria pe care a primit-o în suflet femeia cananeeanca atunci când Mântuitorul Iisus Hristos i-a zis: "mare este credin a ta; fie ie dup cum voie îi!" (Matei 15, 28). La iubirea smerit i milostiv a celui ce se roag pentru cei care sufer r spunde Hristos-Domnul prin iubirea Sa smerit i milostiv , vindec toare i d t toare de bucurie, spre slava lui Dumnezeu i mântuirea oamenilor. Amin.

† DANIEL Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romane – www.crestinortodox.ro

Uită-mi-te însă că apostolii au fost biruiți, n-au reușit nimic, iar femeia a reușit! Atât de puternică este rugăciunea stăruitoare!

Hristos vrea ca pentru nevoile noastre să ne rugăm mai degrabă noi înșine decât alții pentru noi. Da, apostolii aveau mare îndrăzneală, dar cananeeanca a arătat mare stăruință. Prin cele făcute, Hristos a justificat față de ucenicii Săi pricina aminării și a arătat că pe bună dreptate n-a îndeplinit rugămintea lor.

3 februarie - Sfântul și Dreptul Simeon

<http://sfantulnicolaevelimirovici.wordpress.com>

Ce mare este în ceruri slava Sfântului și Dreptului Simeon, cel care în brațele sale pe Pruncul Iisus L-a primit! Ea se vede dintr-un eveniment din viața Sfântului Petru Atonitul, care se scrie în Evanghelia la 12 iunie. Fiind comandant de oști, Petru a fost luat prizonier și aruncat în temniță în cetatea Samara de pe malul Râului Eufrat. Suferind în temniță, Petru se ruga cu lacrimi Sfântului Nicolae și-l roage pe Dumnezeu să scape de acolo, făcându-l să vadă rui după aceea toată viața lui Dumnezeu. Sfântul Nicolae și-a înfățișat în vedenie și i-a spus că de el duce rugăciunea lui la Dumnezeu, Dumnezeu nu i-o împlinește, pentru că altă dată la greu a mai făcut această faptură și nu i-a înut-o. Apoi Sfântul Nicolae l-a sfătuit pe Petru să se roage Sfântului și Dreptului Simeon care este foarte ascultat înaintea lui Dumnezeu, aflându-se aproape de Tronul Lui, împreună cu Preasfânta Fecioară și cu Sfântul Ioan Botezătorul. Petru a ascultat și a început să se roage Sfântului și Dreptului Simeon. Atunci din nou i-a apărut Sfântul Nicolae, împreună cu Dreptul Simeon, dar nu în vedenie, ci aievea. Petru l-a văzut pe Dreptul Simeon în slavă mare, cu fața strălucitoare, îmbrăcat în hainele preoțiești ale Vechiului Testament, purtând în mână un toiag de aur. Dreptul Simeon l-a întrebat pe Petru: „Voiești să-ți împlinesc toate dorințele și să te faci monah?”. La aceasta, Petru a răspuns: „Voiesc, Stăpâne, cu ajutorul lui Dumnezeu”. Sfântul Simeon atunci a atins lanțurile lui Petru cu toiagul și unele s-au topit ca cerea. Deschizându-le a temniței, Sfântul l-a scos pe Petru afară. (Sf. Nicolae Velimirovici - “Proloagele de la Ohrida”)

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, căci văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău

6 februarie - Sfântul Varsanufie cel Mare, sau “Marele Bătrân”, și Ioan Profetul au trăit în secolul al VI-lea, în timpul domniei împăratului Iustinian I (483-565). Ei au dus o viață ascetică în Mănăstirea Avvei Serid din Palestina, lângă orașul Gaza. Cuviosul Părintele nostru Varsanufie se spune că era unul din acei puțini pentru care învață Dumnezeu lumea în timpul său. A trecut la Domnul pe la anul 540, în chip minunat.

Nimeni nu se mântuiește singur, nimeni nu face bucurie lui Dumnezeu dacă se prezintă Lui numai cu rugăciunile pentru sine. El nu vrea uni în întregime, mai ales când vrem să ne prezentăm în fața Lui, dat fiind că El este Dumnezeu iubirii și vrea să ne adune pe toți în Sine. De aceea, în această silință de a ne uni unii cu alții, arată-mă mai ales în rugăciune, este El însuși în lucrător. Numai în iubirea față de altul arată prin rugăciune ne desvârșim în fiecare. Căci numai cerând rugăciunea altora ne smerim, eliberându-ne de mândrie, precum în rugăciunea pentru altul ne eliberăm de invidia care nu se bucură de binele altuia. De aceea, numai rugându-ne unii pentru alții, ne răspunde Dumnezeu cu împlinirea rugăciunilor noastre. www.razbointrucuvant.ro

Felurile pe catelul după Sfântul Nicodim Aghioritul (+ 1806)

<http://www.crestinortodox.ro>

După Sfântul Nicodim, **de moarte sunt acele pe care, de bunăvoie savarsite, care strică, fie numai dragostea cea către Dumnezeu, fie cea către aproapele, împreună cu cea către Dumnezeu, și-l faci pe cel ce le savarsește vrăjmas al lui Dumnezeu și vinovat de moartea vesnică a iadului.** Dintre acestea, cele mai răspândite sunt: mândria, iubirea de arginti, curvia, pizma (invidia), lăcomia, mânia și trădarea sau lipsa de grijă pentru mântuire.

Pe carele ce se pot ierta sunt acelea savarsite cu bunăștiință de toți oamenii, acele pe carele usoare care nu strică dragostea cea către Dumnezeu sau către aproapele, nici nu-l faci pe om dușman al lui Dumnezeu și vinovat de moartea vesnică. Acestea sunt greselile noastre de multe feluri din viața de zi cu zi, despre care vorbește Iacov, fratele Domnului: "Căci toți gresim în multe chipuri." (Iacov III,2) între acestea se numără: "cuvântul cel desert, cea dintâi pornire și tulburare din mânie, cea dintâi pornire a poftelor, cea dintâi pornire a urii, minciuna spusă în glumă, pizma cea trecătoare sau mânia măruntă pentru bunățile aproapei."

A treia categorie de pe carele, o reprezintă **cele datorate lipsei de fapt bună pe carele avem posibilitatea să o facem dar nu am făcut-o din neputință sau lene.** Acestea sunt "faptele bune, vorbele sau gândurile pe carele putea cineva să le savarsească, ori să le gândească, dar s-a lenevit și nu le-a savarsit, nici nu le-a gândit, și, care vin, după cum am spus, din peccatul de moarte al trădării viei. Pe carele ale lipșirii se numesc și căte rătăcit și putea cineva să le oprească cu cuvântul sau lucrul și nu le-a oprit."

Programul săptămânii 2 februarie 2014 – 9 februarie 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	2 februarie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Duminica Cananeencei și Întâmpinarea Domnului) - Pr.Ticu
Duminică	2 februarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	3 februarie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu
Mărti	4 februarie	Program administrativ
Miercuri	5 februarie	9 - 11 - Sfințirea micii ape - Pr.Ticu
Vineri	7 februarie	9 - 11 - Taina Sf.MASLU
Vineri	7 februarie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	8 februarie	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	8 februarie	17 - 18 - Vecernia Vameului și Fariseului - Pr.Drago
Duminică	9 februarie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Duminica Vameului și Fariseului) - Pr.Drago
Duminică	9 februarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Drago